

POROZUMIENIE SIĘ (3) *vb pf*

Oba o jasne, pierwsze e pochylone.

sg G porozumięniã się (2). ◊ I porozumięni(e)m się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uzgodnienie, umowa [z kim] (2) :

porozumienie się około czego (1): Przeto do Im X Biskupa wrocławskiego iako supremu^m Capitaneum doporozumienia się z nim około te^{go} więcej sanadź priuato nomine niz publice ale oględaiąc się przeciw na Vrzędy ywładze [...]. Aby saluti et quieti populorum pospołu radzieli, y sobie wtym pomagali *ActReg* 147.

Wyrażenia przyimkowe: »wedle porozumienia się« (1): [*te pieniądze*] máią ci to pánowie Podfkárbiowie z Prowizory do rąk fwych odbiérac/ y oné nináč inšzého/ iedno ná tę potrzebę Turecką/ [...] wedle zdánia nászého/ [...] y porozumiénia fie z pánem Hetmánem Koronnym: także wielkiego Księztwá Litewskiego/ [...] obráčac *SarnStat* [442].

»za porozumieniem się« (1): [*Jego Miłość Pan Kanclerz*] niechce recalcitrare diuinae voluntati, ale raczey zaniechaniem tych wszystkich spraw, vciszyc to, wczym ia prace załowac nie będę zaporozumieniem się zle^{go} MPanem Kanclerzem *ActReg* 108.

Synonimy cf POROZUMIENIE [znacz. 1].

Cf POROZUMIEĆ SIĘ